Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрацiя подъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакцiя ул. Францисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской".

Предплата у Львовѣ въ Администрацiи „Газеты Львôвской" и въ ц. к. Старостахъ на провинцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр.

Ч. 220. | Нинѣ: Завтра: | Гр. | † Покр. п. Б. С. Маманта | Рим. | Едварда Чест. Кр. | Четверъ 1 жовтня (13) 1892. | Входъ солнця 6 г. 17 м. заходъ 5 г. 15 м. Баром. 768 терм. + 19 8° + 8 2° | Рôкъ II.

Блыскавки на Всходѣ.

Коли заносить ся на бурю въ природѣ, то мы привыкли звычайно дивитись на Заходъ, що зъ вôдтамъ насуваесь; колижь въ політицѣ заносить ся на якусь бурю, то звертаемо очи на Всходъ, бо тамъ найбôльше того матеріялу, котрый може выкликати якусь бурю политичну. Доки Туреччины и Россiѣ, то балканьскій пôвостровъ мабуть не перестане бути тымъ жереломъ занепокоеня Европы, котре при найменшôй нагодѣ звертае заразъ увагу всѣхъ на себе. Ледви станесь яка мала подѣя на Балканѣ, а вже блыскавкою несесь вѣсть по Европѣ и выкликуе занепокоене, безъ взгляду на то, чи справедливо, чи нѣ. А такихъ блыскавокъ показалось на Всходѣ въ послѣдныхъ часахъ вже кôлька. До найсильнѣйшихъ мабуть треба зачислити ту яка заблысла теперь надъ проливомъ дарданельскимъ.

Звѣстно, що Россiя стремить вже вôдъ давна до того, щобы утворити собѣ дорогу черезъ Босфоръ и Дарданелѣ до Середземного моря. То для неи зъ многихъ взглядôвъ рѣчь дуже важна и она не покидае тои гадки и все вôдъ часу до часу еѣ пôдносить. Есть то заразомъ и найсильнѣйшій арґументъ, котрымъ она може налякати Туреччину и зробити еѣ податливою для своихъ, на разѣ иншихъ цѣлей. Справу дарданельску пôднесено въ послѣдныхъ дняхъ знову, бо ось що пишуть до Pol. Corr. зъ Константинополя:

„Въ дипломатичныхъ кругахъ константинопольскихъ сподѣвають ся, що россiйскій посолъ, Нелидовъ, зажадае въ енерґiчный способъ вôдъ Порты дальшихъ уступокъ въ справѣ проливôвъ морскихъ. Въ справѣ сѣй ведуть ся вже вôдъ кôлькохъ мѣсяцѣвъ переговоры межи россiйскимъ посольствомъ а Портою и лишь хвилево настала въ нихъ застоя черезъ то, що вмѣшавъ ся анґлійскій посолъ Клеръ Фордъ. Здаесь, що побутъ бельґiйского ґенерала Бріяльмонта, славного фортіфiкатора, въ Константинополи ставъ ся причиною, що справу Дарданелѣвъ зновъ порушено. Бріяльмонта покликано до Константинополя, щобы вôнъ розглянувъ ся въ укрѣпленяхъ Дарданелѣвъ и сказавъ свою гадку, якъ бы ихъ ще бôльше укрѣпити.

Друга небезпечнѣйша блыскавка на Всходѣ, понеслась зъ острова Креты. Въ провiнцiи Сфакія орґанiзували Кретенцѣ вôдъ якогось часу вѣча въ тôй цѣли, щобы выслати до султана протестъ противъ нарушеня орґанiчного статута острова и галепскои угоды турецкимъ ґубернаторомъ и турецкими властями на островѣ. Кôлька днѣвъ тому назадъ окружило войско турецке зборы Сфакiотôвъ и розпочало зъ ними бiйку. Въ тôй бiйцѣ убито трохъ Кретенцѣвъ, а одного тяжко покалѣчено. Заразъ по тôй бiйцѣ настало въ цѣлôмъ окрузѣ велике заворушене Ґубернаторъ округа старавъ ся завести переговоры зъ населенемъ, але то ему не удалось. Тымчасомъ прислано до Сфакiѣ ще бôльше войска, а Сфакiоты выслали свого епископа до Канеѣ, щобы вôнъ предложивъ ґенералъ-ґубернаторови ихъ жаданя, самі же узброившись, пустились до Апокороносъ, де зновъ прийшло зъ турецкимъ войскомъ до бiйки.

Такъ отже була бы вже на Кретѣ мала революцiя, до котрои готова ще вмѣшати ся и Грецiя, котра завсѣгды Кретенцямъ помагае, о скôлько може.

До дальшихъ небезпечныхъ ознакъ на Всходѣ, треба бы ще зачислити и непокоѣ въ краю вôрменьскôмъ, вôдтакъ давне становище Россiѣ супротивъ Болгарiѣ, котре черезъ гостину Стамболова въ Константинополи ще бôльше погôршилось и вконецъ конфлiктъ Грецiѣ зъ Болгарiею, зъ причины грецкихъ школъ въ Румелiи. На щастє, що то все дѣесь пôдъ зиму и що есть такъ сильный громозвôдъ якъ тридержавный союзъ, котрый не допустить до того, щобы по тыхъ зловѣщихъ блыскавкахъ настала грôзна буря, котра бы готова ще й понести ся по цѣлôй Европѣ.

Зъ рускихъ товариствъ.

(Конецъ).

Въ доповненю справозданя изъ дѣяльности Бурсы им. св. Николая въ Перемышли подаемо ще, що слѣдуе:

Маино Бурсы зъ днемъ 1 вересня 1892.

Вартôсть инвентаря (безъ 10% зужитя) . .	254	зр.	60 кр.
Готôвка въ касѣ	24	„	14 „
Фондъ зелѣзный на книжочцѣ „Народнои Торговлѣ" . . .	100	„	— „
Фондъ зелѣзный на книжочцѣ перемыскои касы ощадности . .	450	„	— „
Фондъ розпорядимый на книжочцѣ „Народнои Торговлѣ" . .	900	„	— „
Цѣнни ефекты . . .	100	„	— „
Вѣрительности . . .	100	„	— „
Претенсiи переняти вôдъ Общого рôльн. кр. Заведенія . . .	300	„	— „
Разомъ .	2228	зр.	74 кр.

(Претенсiи Бурсы переняті вôдъ Общого рôльн.-кред. Заведенія представляють квоту

1

Сватане.

(Сельскій образокъ).

Зъ ческого. — Кар. Светлѣ (Иванны Мужаковои).

Иде собѣ она межею вôдъ села до села. Могла бы ити стежкою и черезъ те скоротила бы собѣ значно дорогу, але стежкою пѣсокъ, а котра дѣвчина ходить такою дорогою, то певно выйде за вдôвця. За вдôвця — най Богъ хоронить! Кажуть, якъ лише возьме молоду жѣнку за руку, то за нимъ показуе ся небôжка и грозить ѣй своимъ худымъ пальцемъ. Ой! ажь морозъ поза спину иде на саму гадку про се.

Осторожно несе она щось въ бѣлôй хустинѣ, а зъ неѣ вызырае червоный рôжокъ. Гляне на него, засмѣе ся, гляне въ друге, вôтхне собѣ, и на смѣхъ и на плачь збирае ся ѣй въ одну хвилю. Ой, ты прозорый ручаю, що тамъ зъ гôръ ринешь, а ту межи цвѣтемъ пѣнишь ся та шумишь, тобѣ то гараздъ на свѣтѣ! Нѣхто тобѣ нѣчого не боронить, до нѣчого не неволить. Плывешь собѣ весело, куды хочешь; всюды, де явишь ся, видять тебе радо, тай журбы у тебе нѣякои нема. Ты знаешь добре, яково то бѣднôй дѣвчинѣ, коли на другій день мае бути дружкою зъ найпершимъ хлопцемъ въ околици, а нинѣ несе ему въ бѣлôй хустинѣ розмайринъ, перевязаный голубою и рожевою стяжкою, та йде просити его за молодятъ, абы прийшовъ завтра рано зъ букетомъ на грудяхъ и новою хустиною въ лѣвôй кишени.

Стоить и роздумуе, яко ѣй удасть ся посольство, якъ мае до него приступити та промовити? Справдѣ, то не легка рѣчь вволити волю панны молодои. Столяревого сына Павла соромлять ся и хлопцѣ, а при нѣмъ добре уважають на кождый свôй крокъ та на кожде слово. Кôлько ихъ есть въ Єштедѣ[1]), а всѣ дивлять ся, яка на нѣмъ одежа, бо й они мусять собѣ таку справити. Найбогатшій селянинъ радо вôддавъ бы за него свою доньку, хочь у Павла тôльки одна хата, — одна, та на нѣй анѣ крейцара довгу, а батько записавъ ему еѣ ще на весну, коли стара столяриха померла. Заразъ за хатою мае Павло поле, зъ вôкна цѣле видко, а за полемъ кусень лѣса. Свого ремесла учивъ ся въ мѣстѣ, а роботы въ него стôлько, що й рады дати не може. Кождои хвилѣ мôжъ женити ся.

Але все то „нѣчо" супротивъ его головы. Павло знае ся на всѣхъ ґазетахъ, ѣздить на вѣча все кôнно, але такъ, абы батько не видѣвъ. Сказавъ бы, що то по паньски, що то ремѣсникови не годить ся, и лише непотрѣбно будить завість у людей. Але Павло мае себе за обивателя краю и думае, що такъ мае бути, а не инакше. Въ громадѣ — каже — всѣ собѣ рôвнѣ, чи князь, чи халупникъ, а батько нехай собѣ здоровъ балакае. И про се также не знае старый столярь, що якъ его сынъ прийде до якои корчмы и застане тамъ ґазеты такі, що за народомъ не обстають, то зъ кишенѣ камизельки выймае заразъ червоный оловець и пише на нихъ величезными буквами: „Грôмъ и пекло! Не страшна намъ ваша лютôсть противъ насъ!"[2]) Старый лякавъ бы ся, мовлявъ, зъ того може бути бѣда, але сынъ молодый, якъ левъ, не лякае ся нѣчого, за добру справу бивъ бы ся зъ цѣлымъ свѣтомъ! Однакъ звычайно тихій вôнъ, мовь ягня, и мусѣ не вдѣявъ бы нарокомъ нѣчого злого.

Коли выбирають ся де на прогульку, то лише Павло несе хоругвь. Въ иншихъ селахъ мають хлопцѣ также свои хоругвы, та

[1]) Єштедъ, то гора въ пôвнôчнôй Чехiи; а села на полудневôмъ склонѣ тои горы, звуть ся всѣ разомъ Єштедъ.

[2]) То слова зъ ческои пѣснѣ народнои: „Hej Slovane!"

739 зр. 43 кр. Але на претенсіяхъ тыхъ тяжить довгъ до масы бл. п. Минковича, яко цѣна купна згаданыхъ претенсій. Стяганемъ тыхъ претенсій имекемъ выдѣлу Бурсы займаесь членъ вѣдѣлу дръ Кормошь, а позаякъ претенсіи тӣ по бôльшôй части ще не зреалізованӣ, то подано тутъ лише въ приближеню вартôсть претенсій по вôдтягненю тяжачого на нихъ довгу.)

Передаючи се справозданє зъ дѣяльности выдѣлу Бурсы за четвертый рôкъ истнованя товариства, складає выдѣлъ сердечну подяку всѣмъ Вп. Добродѣямъ, котрӣ въ якій-небудь спосôбъ причинились до пôднесеня чи матеріяльного чи морального нашои институціѣ.

Выдѣлъ, о скôлько мôгъ, старавъ ся зôбрати якъ найбôльше средствъ матеріяльныхъ, головно такій капиталъ, щобы колись могло товариство стануги на сильныхъ основахъ, побудувати власну хату и було въ можности приймати бôльше число питомцѣвъ, цѣлкомъ безплатно або за малою доплатою. Выдѣлъ звертає ся до Всч. Духовеньства и до всѣхъ Русинôвъ зъ прошенемъ, щобы й на будучнôсть не забували на нашу институцію. Заохоченый красными результатами сегорôчными, Выдѣлъ принявъ на рôкъ шкôльный 1892/93 до Бурсы 25 питомцѣвъ будь безплатно будь за доплатою въ тôй надѣи, що патріотична Публика не залишить и на дальше пôдпирати благороднӣ змаганя товариства, старaючись приєднувати якъ найбôльше членôвъ до товариства и при всякихъ нагодахъ заряджуючи маленькӣ крейцаровӣ складки въ користь бѣдной рускои молодежи.

Списъ членôвъ товариства выказує: 4 членôвъ-основателѣвъ а 73 членôвъ дѣйстныхъ.

Л. Шеховичь, предсѣдатель. Дръ *Т. Кормошь*, секретарь.

Перегляд политичный.

Цѣсарь Вільгельмъ приѣхавъ вчера въ полудне до Вѣдня, де его на дворци повитавъ особисто Є. Вел. Цѣсарь Францъ Йосифъ и всѣ Архікнязѣ. Оба Монархи вôдъѣхали опôсля до Шенбруна. — Вчера вручивъ цѣсарь Вільгельмъ ґр. Таффому особисто найвысшій прускій ордеръ чорного орла.

Засѣдане спôльныхъ Делеґацій будуть и дальше вôдбувати ся въ Будапештѣ, позаякъ угорска делеґація спротивилась тому, щобы засѣданя вôдрочити.

Пôсля Corr de l'Est мавъ Ґірсъ вже рѣшучо усунути ся вôдъ веденя заграничнои політики россійскои державы. На жаданє царя має вôнъ остати ся ажь до кôнця житя на чолѣ дипльоматичного персоналу, а бѣжучӣ справы буде за него залагоджувати Шишкінъ.

Новинки.

Львôвъ дня 12 жовтня.

— **Є. Ексц. п. Намѣстникъ** вернувъ вчера до Львова.

— **Выбôръ на маршалка** Рады повѣтовои въ Чесановѣ п. Ивана Ґноиньского, властителя дôбръ, а на его заступника п. Тита Зарицкого, властителя дôбръ, затвердивъ Є. В. Цѣсарь.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Чортковѣ розписано на 16 падолистя с. р.

— **Испытъ зъ рахунковости державнои** зложили: Северинъ Хмуровичь, рахунковый практикантъ дирекціи доменъ и лѣсôвъ и Маріянъ Ґурскій, урядникъ закладу убезпеченя робôтникôвъ. — П. Кав. Адамскій, Вільгельмъ Новакъ и Олекс. Стотущакъ здали испытъ въ огородничôй школѣ.

— **„Руска Бесѣда" въ Тернополи** устроює дня 30 жовтня вечеръ зъ танцями у власныхъ комнатахъ. Початокъ о годинѣ 8ôй вечеромъ. Запрошеня розсылають ся, а не одержавшӣ ихъ зволять зголоситись до выдѣлу Бесѣды.

— **Курсъ почтовый и телеґрафічный.** Въ понедѣлокъ зачавъ ся у Львовѣ курсъ почтовый и телеґрафічный, на котрый записало ся звышь 50 слухачѣвъ. Въ тôмъ числѣ є 40 ученикôвъ, що мають покôнченӣ середнӣ школы. Слухачѣвъ повитавъ радникъ Двору п. Сеферовичь, взываючи ихъ до пильнои працѣ и бажаючи, щобы та праця принесла користь не лише для нихъ, але й для краю. Выклады будуть вôдбувати ся по нѣмецки.

— **Презенту** на опорожнене гр. кат. приходство въ Русятичахъ одержавъ о. Пачовскій зъ Надятичь, а въ Новôмъ селѣ о. Волод. Мосевичъ

— **Бурмістромъ мѣста Бродôвъ** выбрано дра Павла Ґольдгабера.

— **Загальнӣ зборы „Народнои Торговлѣ"** товариства зареґ. зъ ограниченою порукою вôдбудуть ся дня 1 падолистя с. р. у Львовѣ въ Народнôмъ Домѣ о 4 год. по полудни. Порядокъ дневный сихъ зборôвъ подає близше анонсъ помѣщеный на послѣднôй сторонѣ нашои часописи. Білянсъ можуть члены достати въ канцеляріѣ дирекціѣ у Львовѣ и у всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ" на провінціи, а на бажанє высылає ся такожь почтою оплатно.

— **Зъ пôмсты за любку** напавъ вчера Осипъ Гринякъ на Володислава Завадовского и заколовъ его ножемъ въ плечѣ. Гринякъ бувъ лютый за те, що Завадовскій вôдобравъ ему любку.

— **Нещасна пригода.** Рѣвницкій паробокъ, Юрій Павлюкъ, ѣхавъ вчера возомъ ул. Ґродзицкихъ. Наразъ сполошивъ ся чогось его кôнь, ставъ гнати, наѣхавъ на селяньскій вôзъ, на котрôмъ сидѣли Каньовскій и Гринчишинъ, та покалѣчивъ ихъ дуже тяжко.

— **Намѣрене самоубійство.** Вчера стрѣливъ до себе львôвскій жидъ, 62-лѣтный старецъ Маврикій Барберъ. Кулю вымѣривъ въ серце, але она пôшла бокомъ и зробила лише легку рану. Причиною була незгода зъ жѣнкою. Вчера она вынесла ся зъ дому и довела тимъ чоловѣка до розпуки.

— **Злодѣй Иванъ Когутъ** давъ ся замкнути вчера въ катедрѣ львôвскôй и хотѣвъ по ночи зробити „ладъ" въ костелѣ. Ажь вечеромъ его вôднайшли та вôдвели до поліціи. При ревізіи найдено у него шѣсть рôжныхъ ключѣвъ и кôлька малыхъ ложочокъ.

— **Неладъ въ каменицяхъ.** Неоденъ зъ нашихъ читателѣвъ и понятя не має про се, якій неладъ є въ богато каменицяхъ нашои столицѣ и въ якихъ норахъ мусять жити сторожѣ тыхъ камениць. На прикладъ передвчера склала ся така подѣя: На стацію ратункову прибѣгла сторожиха дому пôдъ ч. 9 при улици Сербскôй, котрои властителемъ є жидъ Сімонъ Айншляґъ и принесла зъ собою маленьку дитину, дуже покалѣчену. Лѣкарѣ пытають еѣ, що таке стало ся дитинѣ. Она въ плачемъ вôдповѣла, що за орудкою мусѣла выйти зъ хаты, де лишила въ колысцѣ спячу дитину. Вернувши небавомъ назадъ, почула пронимаючій крикъ дитины. Вбѣгла до хаты, дивить ся, а щурѣ въ колыски оденъ за другимъ такъ и скачуть. Прискочила до дитины и побачила, що щурѣ обгризли дитинѣ пальцѣ у нôгъ. Лѣкарь дръ Арнольдъ давъ помôчь лѣкарску дитинѣ, а потôмъ кôлька осôбъ пôшло зъ заплаканою матерію до еѣ мешканя. Якъ увôйшли тамъ, то вѣрити не хотѣли, що се мешканє для людей. Єсть то маленька, вогка, зовсѣмъ темна нора, такъ, що въ день и въ ночи мусить у нѣй горѣти лямпа. Въ тôй норѣ жие цѣла родина сторожа и — щурѣ, котрӣ безъ обавы скачуть по столѣ, на лôжку, въ ночи не дають спати, свѣтла не лякають ся и взагалѣ нѣчимъ не можна ихъ наполохати. Комісія санітарна займе ся певно домомъ пана Айншляґа та не дозволить, щобы вôнъ давъ сторожеви жити въ мешканю, де щурѣ готовӣ загризти дитину.

— **Король стрѣльцѣвъ.** Князь Авґустъ Кобурґъ Кобарѣ убивъ дотеперь два тысячѣ кôзъ, отже въ ловахъ на козы вôнъ найпершій мысливый. Другимъ такимъ мысливымъ есть Є. В. нашъ Цѣсарь, котрый въ своимъ житю убивъ уже 1893 кôзъ. Князь Авґусть Кобурґъ стрѣляє дуже добре; дня 21 вересня с. р. на ловахъ въ Стиріи стрѣливъ 30 разôвъ и забивъ 30 кôзъ.

— **Зъ причины грозячои холеры** заборонено уживати по реставраціяхъ на дворцяхъ зелѣзничихъ серветокъ, а натомѣсть заведено серветы паперовӣ. Въ Будапештѣ наказано пекарамъ доставляти печиво въ паперовыхъ мѣшочкахъ и заказало вымѣнювати печиво. Се здалось бы и у насъ, хочь у насъ холеры нема, але за то страшна нехарнôсть при доставѣ.

— **Мороженӣ цвѣты.** Дотеперь знало ся лишь морожене мясо и кану, а теперь уже маємо и мороженӣ

пуръ имъ зъ ихъ хоруговцями! Выглядають зовсѣмъ такъ, якъ решета на дручкахъ, нѣ одна не має такои барвы, якъ треба, и не зашелестить навѣть, якъ годить ся. Лише Павлову хоругов и видко и чути зъ далека: шумить людямъ надъ головами, немовь найгарнѣйшій вѣтеръ гуде, а все на нѣй щось гарного написано: або „щасть намъ Боже", або „не даймо ся", то знову: „Нехай жие чеській край!" Людиска ажь плачуть, якъ таке читають. Кожда дѣвчина не мала бы вôдваги, якъ бы ѣй прийшло ся нести до Павла розмайринъ и просити на весѣле. Що й казати? Яка вôйтова Маринка або Ганнуся зъ двора, а й тӣ не пôшли бы! И якъ не має страхъ брати Цельку, доньку гробаря, що еѣ иншӣ дѣвчата за нѣчо помѣжь собою не мають, а хлопцѣ, хочь и радо танцюють зъ нею та навѣть усѣсти ѣй не дадуть, то таки не думають о нѣй, бо родичѣ не дадуть ѣй и тôлько вѣна, щобы було чимъ палець овинути.

Знову зôтхне и слѣзка скотить ся личкомъ ажь на бѣлу хустину. Ой, погане то зѣленько — тая бѣда, нѣчимъ еѣ зô свѣта не можна выгубити, такъ глубоко запустила корѣне! Все такъ, бувало, батько Цельки говорить.

Веронка Адамôвна не хоче иншои дружки, лише Цельку. Разомъ росли, якъ двѣ роднӣ сестры, разомъ ходили до школы и одного дня не можуть безъ себе обôйти ся. Коли Ивась сватавъ Веронку, она казала:

— Слухай Целько, коли зъ тои муки буде хлѣбъ, то ты поведешь менѣ Ивася до церкви, а не инша.

И якъ казала щиро, такъ и вчинила, не тому, абы приподобати ся товаришцѣ. Вчера вечеромъ нѣ сѣло нѣ пало прибѣгає до Цельки — такъ спотила ся та задыхала ся!

— Знаешь що? — каже та зъ поспѣху й сѣдати не хоче — позавтра мое весѣле зъ Ивасемъ! Дѣдусь его нагло занедужавъ, мусѣвъ бѣдный покласти ся и самъ каже, що вже бôльше не стане. Та закимъ насъ покине, нѣчого бôльше не бажає собѣ, лише бачити насъ повѣнчаными. Панотець вже позволивъ, завтра будуть вôдразу три заповѣди, — яка тамъ у насъ метушня! Кравець обѣцявъ менѣ, що на позавтра рано вшие слюбну спôдничку. Якъ бы не бувъ такъ клявъ ся, то хиба ты вôдступила бы менѣ свою, знаешь, тую нову, що червоно прибрана. Вôдступила бы ты менѣ? Тажь ты знаешь, що за цѣле житє не доробила бы ся я нѣчого, якъ бы пôшла до слюбу въ ношенôй уже спôдничцѣ. По вѣнець и черевички пôду завтра зъ Ивасемъ до мѣста: а ты вже за мене мусишь ити до Павла. Поздоровь его вôдъ мене гарненько, вôддай ему сей розмайринъ зъ хустиною и попроси, щобы прийшовъ за дружбу, бо вôнъ найбôльшій приятель пана молодого. Ты, сподѣваю ся, зробишь то все ще гарнѣйше, якъ бы я сама була у него. А ты приготовь ся, будешь менѣ за дружку.

Ледви вымовила тӣ слова, заразъ выбѣгла зъ хаты, якъ бы хто еѣ гонивъ; Целька ажь остовпѣла. Довгий часъ стояла, дивила ся передъ себе и не знала, де она и що зъ нею. Она — она мала ити зъ Павломъ за дружку? Кладе собѣ обѣ руки на серце, притискає его, бо бе мовь молотомъ. Ой, ты серце, кобы тобѣ можна хочь трохи розуму дати!

Та красше не думати про се, що еѣ жде, бо ще бы ѣй въ головѣ помѣшало ся. Хто знає, до чого бы дôйшло? То знана рѣчь и мудрӣ люде самӣ о тôмъ пересвѣдчили ся, що думки въ ясну божу днину зводять чоловѣка зъ простои дороги, зовсѣмъ такъ, якъ въ ночи блуднӣ огнѣ. Нема що зъ ними жартувати!

Она розглядає ся по околици — якежь то гарне полудне! Воздухъ такій чистенькій, що край свѣта видко, а тепло якъ въ маю. Ой, нинѣ, то справдѣ, якъ въ маю: куды окомъ кинешь, все цвите довкола. То вôдъ вчерашного дощику все наново зазеленѣло ся и розвинуло ся, а якій вôнъ бувъ милый, сказати бъ шовковый. На камѣню при дорозѣ червонѣє кровавникъ, синѣє вика, на зораныхъ поляхъ румянѣє редькôвка и хмѣль

цвѣты. На выставѣ огородничôй въ Лондонѣ можна видѣти нынѣ хризантемы зъ Новои Зеландіѣ. Зъ такъ далекихъ сторôнъ спроваджувати цвѣты не було дотеперь способу, ажь оденъ новозеляндскій огородникъ придумавъ способъ. Вôнъ взявъ кôлька цвѣтôвъ хризантемôвъ, пôшовъ зъ ними до фабрики мороженого мяса и тамъ казавъ вложити хризантемы до бляшаныхъ коробокъ зъ водою, котру штучно замѣнює ся въ лѣдъ. Коли коробки отворили въ Лондонѣ, то найшли въ каждôй кусень проворного леду, а въ нѣмъ зовсѣмъ свѣжій цвѣтъ. Сей вынахôдъ дуже важный для межинародныхъ выставъ цвѣтôвъ.

— **Сторожа огнева** — якъ пишуть до „Батькôвщины“ — оснувала ся дня 26 вересня въ селѣ Курôвцяхъ заходами учителя п. Николая Чемериньского. Заразъ першого дня записало ся до неи 80 членôвъ, господарѣвъ и паробкôвъ, и записало другу сикавку.

— **Знаный дефраудантъ почтовый** Залєскій выйшовъ вчера зъ вязницѣ въ Кремсѣ. Залєскій бувъ урядникомъ почтовымъ у Вѣдни, укравъ пôвъ міліона зр., перебравъ ся за жѣнку и утѣкъ до Америки. Єго зловлено и власти американьскі выдали єго Австріи. Въ вязници просидѣвъ вôнъ сѣмь лѣтъ и передвчера выйшовъ на волю. Грошѣ майже всѣ вôдобрано въ него.

— **Добра Пôдгородцѣ, Уричь и Сополь,** разомъ 5.000 морґôвъ землѣ, купивъ князь Адамъ Любомирскій въ Мѣзинця вôдъ Бредера и Штавферôвъ. Се вже другѣ добра вôдкупивъ той маґнатъ польскій вôдъ Нѣмцѣвъ. Въ купленыхъ попередъ добрахъ Схôдници кн. Любомирскій и Ст. Щепановскій розвинули дуже промыслъ нафтовый а теперь показала ся вже потреба заложити роповôдъ о двѣ милѣ до стація въ Бориславѣ. Саме теперь будують той роповôдъ. А въ Пôдгородцяхъ, Уричи и Сополѣ мають небавомъ зачати вертѣти землю на копальнѣ. Въ Уричи вôдъ кôлькохъ мѣсяцѣвъ товариство берлиньске експльоатує теренъ нафтовый.

— **Трубачѣ въ войску** або такъ званѣ у насъ горністы уважали ся доси лишь за пôвъ воякôвъ а то зъ тои причины, що они не носили доси карабінôвъ и були узброєнѣ лишь шаблями. Теперь має стати инакше. Пôсля найновѣйшого розпорядженя дôстануть вже и трубачѣ карабіны и будуть мусѣли носити ихъ побôчь трубы якъ въ походѣ такъ и при всѣхъ вправахъ. Они будуть носити карабіны такъ само, якъ и каждый воякъ на рамени на правôмъ плечи, а трубу на шнурку черезъ праве плече такъ, що она буде лежати поземо на патронташи Шнурокъ вôдъ трубы буде на грудехъ такъ звязаный, щобы трубачь мôгъ єго каждои хвилѣ одною рукою розпустити. Черезъ узброєнє трубачѣвъ карабінами пôдвысшить ся збройный станъ компаніѣ о 2, а цѣлого полку о 48 людей. При стрѣльцяхъ, котрѣ мають пôдчасъ войны въ каждôй компаніи по 4 трубачѣ, збôльшить ся число збройного мужа въ двоє тôлько, що при пѣхотѣ. Розумѣє ся, що такъ само будуть узброєнѣ трубачѣ австрійскои обороны краєвои (ляндверы) и угорскихъ гонведôвъ.

— **Дивна сегорôчна осѣнь,** така, якои давно вже не бувало, и ледви чи скоро друга така буде. Природа середъ осѣнnои теплоты вôдживає на ново и настає нѣбы нова весна. Вже давнѣйше доносили мы, що декотрѣ дерева и цвѣты цвитуть на ново, ба, що овочевѣ дерева другій разъ родять; теперь подаємо знову кôлька дальшихъ такихъ примѣрôвъ: въ Оглядовѣ зацвила у тамошного учителя Ференса другий разъ груша и навѣть зародила 35 штукъ овочѣвъ, котрѣ доходять теперь вже до величины волоского орѣха Загребска ґазета Obzor доносить, що въ Ґоспичу зацвила въ садѣ тамошного учителя другій разъ яблôнка. У Вѣдни знову зацвивъ у п. Глявача при ул. Сімерінґскôй бозъ, котрый на весну пересаджено и котрый цвите теперь другій разъ. Цѣкаве, що сей бозъ має всего лишь три галузки безъ листя а на нихъ спорѣ китицѣ цвѣтôвъ.

надъ водою тысячѣ незабудьокъ свѣтять синими очима, а въ каждôй зъ нихъ видко кусень неба. Нѣхто и не повѣривъ бы, що нинѣ вже свято „другои“ Матери Божои. Господиня казала вже вчера до челяди: „Вже по пôдвечѣркахъ! Адѣте, якъ летять дикѣ гуси!“ 1) Небавомъ и дѣвчата стануть ходити на вечерницѣ прясти пряжу, по горахъ овесъ вже, якъ золото. 2) А що тѣ птицѣ до того часу выробляють, якъ колибъ зима була Богъ зна й де за горами; лѣтають надъ Гущавиною, мовь рôй пчôлъ; цѣли хмары мушокъ мерехтять въ промѣню сонця и въ травѣ разомъ зъ тысячами хробачкôвъ, а кожда зъ нихъ иншои краски. Тожь то Панъ Бôгъ має богато всѣлякои челяди, и все то кормить що дня, що годины и про кожде окремо тямить. Якій великій мусить бути той розумъ и та любовь, коли они цѣлый свѣтъ обнимають!

1) Колиюдень стає коротшимъ и вже въ поли перестають працювати, то скорше варять вечеру и челядь не дôстає пôдвечѣрку.

2) Тогды збирають ся дѣвчата на вечерницѣ прясти, коли послѣднѣ снопы вôвса звезуть до стодôлъ.

(Дальше буде).

Всячина

— **Перегоны на розстайнôсть** межи Вѣднемъ а Берлиномъ вже закôнчили ся. Въ перегонахъ сихъ брало участь 67 офіцирôвъ австрійскихъ, а 73 нѣмецкихъ. Побѣда выпала по сторонѣ австрійскôй, бо першій приѣхавъ до Берлина австрійскій офіциръ, поручникъ ґр. Вільгельмъ Штаремберґъ. Ѣдучи безустанно верхомъ, приѣхавъ вôнъ зъ Вѣдня до Берлина въ 71 годинахъ и 34 мінутахъ. Зъ Берлина до Вѣдня приѣхавъ першій нѣмецкій офіциръ, поручникъ бар. Райценштайнъ, але ѣхавъ вже 73 годинъ и 6 мінутъ. Прочѣ офіцеры зробили ту саму дорогу въ 74 до 86 годинахъ. Якѣ були пригоды при сихъ перегонахъ, не будемо широко описувати; згадаємо хиба лишь, що згинуло 21 коней австрійскихъ и 9 нѣмецкихъ, а такожь и декотрымъ ѣздцямъ приключилось не одно въ дорозѣ. Найбôльше може потерпѣвъ австрійскій рітмайстеръ Коллеръ, зъ 14 полку драґонôвъ, котрый ѣдучи середъ темнои ночи, наѣхавъ въ Чехахъ на вôзъ зъ наборомъ и злетѣвъ разомъ зъ конемъ зъ дороги въ рôвъ два метры глубокій и тутъ лежавъ пôдъ конемъ цѣлу чверть годины. И ѣздець и кôнь сильно потовкли ся. Мимо того Коллеръ пустивъ ся вôдтакъ дальше въ дорогу пѣшки, и робивъ черезъ три дни по 70 кільометрôвъ, а коли єго кôнь трохи подужавъ, сѣвъ вôнъ знову на него и заѣхавъ ще досыть скоро на мѣсце.

Що вытерпѣли при сихъ перегонахъ конѣ можна зъ того змѣркувати, що кôнь ґр. Штаремберґа „Атосъ“, хочь выдержавъ дорогу, заразъ по тôмъ погибъ на корчѣ. Такъ само погибъ и кôнь другого побѣдителя въ перегонахъ, бар. Райценштайна. Наочнѣ свѣдки розказують, що Райценштайнъ вѣвъ пôдъ конець дороги свого коня на уздечцѣ; бѣдный кониско ледви ишовъ, затачувавъ ся якъ пьяный то на лѣво, то на право. Ажь передъ самою метою на кільометеръ дороги, сѣвъ ѣздець знову на коня и приѣхавъ до стовпа уставленого на метѣ. Тутъ упавъ кôнь и заразъ погибъ на запаленє легкихъ.

Послѣдный зô всѣхъ приѣхавъ оденъ австрійскій офіциръ до Берлина. Але вôнъ не робивъ собѣ зъ того нѣчого, лишь витаючи Берлинцѣвъ казавъ до нихъ: „Я приѣхавъ вправдѣ послѣдный, але то нѣчого; я таки все радъ, що приѣхавъ. Дивѣть ся на мого коня, якій вôнъ веселый и якъ добре выглядає. Але бо й попасъ ся добре сеи ночи, а я — я заспавъ:“ У Вѣдни и Берлинѣ вôдбуло ся наконець велике принятє тыхъ офіцирôвъ, а вôдтакъ и роздѣленє нагородъ.

Ся ѣзда австрійскихъ и нѣмецкихъ офіцирôвъ на такъ велику розстайнôсть нагадує славныхъ ѣздцѣвъ зъ давныхъ и новѣйшихъ часôвъ, котрѣ якъ то кажуть, днували и ночували на своихъ коняхъ. Мабуть найславнѣйшими такимъ ѣздцемъ бувъ шведскій король Кароль XII., котрый загнаный по битвѣ пôдъ Полтавою на Украинѣ ажь до Туреччины и пересидѣвши тамъ кôлька лѣтъ пôдъ Бендеромъ утѣкъ зъ вôдтамъ на кони та ѣдучи въ супроводѣ лишь одного вѣрного слуги пôдъ прибранымъ прôзвищемъ Карль Фрішь день и нôчь черезъ Австрію и Нѣмеччину, станувъ до 14 днѣвъ пôдъ тогдѣшною шведскою крѣпостію Штральзундомъ. Славнымъ ѣздцемъ въ старовину бувъ македоньскій король Александеръ Великій. Той переѣхавъ на своѣмъ кони „Буцефалѣ“ зъ Македоніѣ ажь до Индіѣ, але вже бôльше не вернувъ до своєи вôтчины. Буцефалъ згинувъ такожь въ дорозѣ, а король велѣвъ єго похоронити зъ великою парадою и, якъ кажуть, приказавъ збудувати на тôмъ мѣсци велике мѣсто. Зъ новѣйшихъ часôвъ знаный яко знаменитый ѣздець француский ґенералъ а пôзнѣйше цѣсарь Наполеонъ I. Вôнъ на своѣмъ славнôмъ „сиваку“ зъ пôдъ Маренґо переѣхавъ черезъ горы Альпы, коли ишовъ въ походъ на Италю. Въ найновѣйшихъ часахъ вславились ѣздою верхомъ оденъ россійскій майоръ, котрый до шесть мѣсяцѣвъ переѣхавъ на одномъ и тôмъ самôмъ кони цѣлый Сибѣръ вôдъ Владивостока ажь до Петербурга, и россійскій поручникъ Аґреніевъ, що въ 1889 р. ѣздивъ верхомъ зъ Полтавы до Парижа. Сего року знову выбравъ ся оденъ японьскій майоръ зъ Берлина верхомъ черезъ Россію, Сибѣръ и Корею до своєи вôтчины. Наконець годить ся згадати ще й про славну ѣзду на — ослѣ. Славный Петро зъ Аміяну обѣхавъ бувъ свого часу на ослѣ мало що не всѣ мѣста и села француски, взываючи Французôвъ до хрестоносного походу противъ Туркôвъ, щобы имъ вôдобрати святу землю.

Телеграмы.

Вѣдень 12 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ робивъ вчера візиты Найдост. Архікнязямъ и Архікнягинямъ, бувъ зъ візитою у нѣмецкого амбасадора кн. Райса а по полудни конферувавъ пôвъ годины зъ ґр. Кальнокимъ и зложивъ вѣнець на могилу бл. п. Архікн. Рудольфа.

Будапештъ 12 жовтня. Вôдъ позавчера 6 год. вечеромъ до 6 год. вчера вечеромъ занедужало на холеру 38 людей а померло 16.

Сеґединъ 12 жовтня. Вчера було тутъ знову два выпадки занедужаня на холеру.

Берлинъ 12 жовтня. Парляментъ нѣмецкій скликаный на день 22 с. м.

Курсъ львôвскій

зъ дня 12 жовтня 1892.

	платять зр.	кр.	жадають зр.	кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	336	—	340	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	85	101	55
„ „ 5% вылъос. въ 10% прем.	107	60	108	30
„ „ 4 1/2% льос. въ 50 лѣт.	98	15	98	85
Банку краєв. 4 1/2% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	95	70	96	40
„ „ 4% льос. въ 41 1/2 лѣт.	94	70	95	40
„ „ 4 1/2% льос. въ 52 лѣт.	99	60	100	30
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	—	94	70
3. Листы довжнѣ за 100 зр.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2 1/2%	52	50	55	50
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемнів. гал. 5%	104	60	105	30
Гал. фонд. проп. 4%	94	—	94	70
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	101	30	102	—
Пович. кр. въ р. 1873 по 6%	103	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4 1/2%	97	60	98	30
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	30	92	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	22	75	24	75
„ Станіслава	29	50	32	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	25	17	75
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	11	60	12	—
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	66	5	76
Рубель паперовый	1	19.30	1	21.30
100 марокъ нѣмецкихъ	58	50	59	—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
п. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякій ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жаднои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

- $4\frac{1}{2}\%$ листы гіпотечнѣ.
- 5% листы гіпотечнѣ преміованѣ.
- 5% листы гіпотечнѣ безъ преміи.
- $4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.
- $4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краевого.
- $4\frac{1}{2}\%$ пожичку краеву галицку.
- 4% пожичку пропінацїйну галицку.
- 5% „ „ буковиньску.
- $4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
- $4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску.

4% угорскѣ Облигаціи индемнизаційнѣ,

котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѣ выльосованѣ, а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣннѣ, якъ такожъ купоны за готôвку, безъ вселякои провізіи, а противно замѣсцевѣ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить. 2

Велика 50 кр. льотерія. | Последный мѣсяць.

Головна выграна
75.000 злр.
Льосôвъ по 50 кр.

можна набути въ домахъ банковыхъ

М. Йонаша, — Авґуста Шеленберґа, Сокаля & Ліліена.

89

Хто хоче купити

колдры, доброи домашнои роботы, або **матерацы,** то найлѣпшій може собѣ выбрати въ спеціяльнôмъ складѣ и робôтни постелѣ пôдъ фірмою

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

Львôвъ ул. Коперника ч. 7

Великій выбôръ коцôвъ и хôдникôвъ.

Цѣны безконкуренційнѣ найнизшѣ.

Цѣнники даромъ и франко.

86 (Львôвъ, Импреса)

Загальнѣ Зборы
членôвъ
„НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ"
общества зарег. зъ огран. порукою.

Маемо честь запросити симъ Впв. Членôвъ „Народнои Торговлѣ", общества зарег. зъ ограниченою порукою, на Загальнѣ Зборы, котрѣ вôдбудуть ся 1 н. с. падолиста 1892 р. у Львовѣ въ „Народнôмъ Домѣ" **о годинѣ 4 по полудни.**

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

1. Справоздане Совѣта управляючого зъ дѣяльности за рôкъ адм. 1891/92;
2. Справоздане Комітету контрольного центрального (§§. 34 и 46 ст.);
3. Змѣна статута, а именно §§. 15, 18, 19, 20, 21, 27, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 56, 62, 63 и прочихъ зъ попередными въ звязи будучихъ;
4. Означене марки презенційнои для членôвъ Совѣта управляючого на рôкъ адм. 1892/93;
5. Выбôръ Комітету контрольного центрального на рôкъ адм. 1892/93;
6. Внесеня членôвъ.

Вступъ на салю зборôвъ мають тôлько члены товариства. — Леґітимацією для члена есть его книжочка удѣлова. — Членамъ, выповѣвшимъ свои удѣлы, не прислугуе право голосу (§. 56. ст.).

У Львовѣ 8 н. с. жовтня 1892.

Вôдъ Совѣта управляючого „Народнои Торговлѣ"

Евгеній Дудкевичъ предсѣдатель. **Аполлонъ Ничай** членъ Совѣта. 94

Увага. Білянсъ и проектъ змѣны статута можуть члены достати въ канцеляріи Дирекціи и у всѣхъ складахъ „Народнои Торговлѣ", а на бажане высылає ся такожь почтою оплачено.

Отворене реставраціи.

Пôдписавый мае честь повѣдомити, що дня 8 с. м. отвирае при улици Ягайлоньскои п. ч. 16.

Реставрацію, торговлю вина и складъ пива

окоцімского и Лілінфельда.

Постараивши ся о добрѣ страви и напоѣ и о скору послугу, проситъ пôдписаный о ласкавѣ взгляды.

Зъ поважаемъ 91

Теофіль Тайхманъ

пропіваторъ мѣста Львова.

Львôвъ, ул. Ягайловьска ч. 16.

Австрійско-угорска
FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити его обемъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи.** Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, **всѣ фінансовѣ и господарскѣ обявы обширно и предметово.** Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѣ на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты зôстае незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатй змѣстомъ числа **1 зр.**

Администрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Найлѣпшій и найдоборнѣйшій

горѣлки, найлѣпша старка, найлѣпша житнѣвка

въ цѣс. кор. упривілійованôй

рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юліюша Міколяша

у Львовѣ. 72

Складъ для мѣста Львова ул. Коперника ч. 9.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, такожь по цукорняхъ.

Поручае ся ТОРГОВЛЮ ВИНЪ Людвика Стадтміллера у Львовѣ.

30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.